"నువ్వెప్పుడైనా కుందేలు మాంసం తిన్నావా?" అడిగాడు రాజు.

"ఒక్కసారి మాత్రం తిన్నాను. అది కూడా ముందు తెలిసికాదు. తిన్నాక చెప్పారు." అన్నాడు మధు.

"బహుశా అది పెంపుడు కుందేలయి ఉంటుంది."

"అవును. అదే."

"అడవి కుందేళ్ళు బావుంటాయి."

"నిజమేననుకో. అవి మనకెలా దొరుకుతాయి?"

"వేటకెళ్తే."

"వేటా? వద్దులే బాబు. కుందేలు లేకపోతే అదే పోయింది! వాటి కోసం అడవుల్లోకి ఎవడుపోతాడు."

"మాంసం కోసం నేను చెప్పటంలేదు. వేటలో థ్రిల్ ఉంది. మా చిన్నప్పుడు మా ఊరి జమీందారు గురించి చెబుతుండేవారు. ఆయనెప్పుడూ చిరుతపులినో, సివంగుల్నో తప్పితే చిన్నవాటిని ముట్టుకోడు. అసలాయన దగ్గర వేట కుక్కలుండేవట."

"అవికూడా వేటాడుతాయా?"

'మరి... ఇలాంటి కుందేళ్ళను పట్టి తెస్తాయి. ఎంత వేగమనుకున్నావ్!".

"ఇంతకూ మనం వేట కెళ్లాలంటే ఇక్కడ అడవులెక్కడ ఉన్నాయి? రెండోది మనకు తుపాకులు కావాలి. వాటికి లైసెన్స్‌లు కావాలి. అయినా ఇదివరకటిలా కాదుగదా. ఫారెస్ట్ డిపార్ట్‌మెంట్ వారు ఊరుకుంటారా?"

"మనది అంత పెద్ద వేట కాదు మిత్రమా. తుపాకుల్తో పనిలేదు. అయినా మనం అంత భయంకరమైన అడవుల్లోకి వెళ్ళటం లేదు. మనకు కావలసింది టార్చ్ లైట్లు."

"అంతేనా?"

"అంతేమరి. కుందేళ్ళకు అవి చాలు. ఫారెస్ట్ డిపార్ట్‌మెంట్ గురించి నీకు తెలియందేముంది? దేశంలో అడవులన్నీ ఎందుకు తరిగిపోతున్నాయి? జంతువులు ఎందుకు

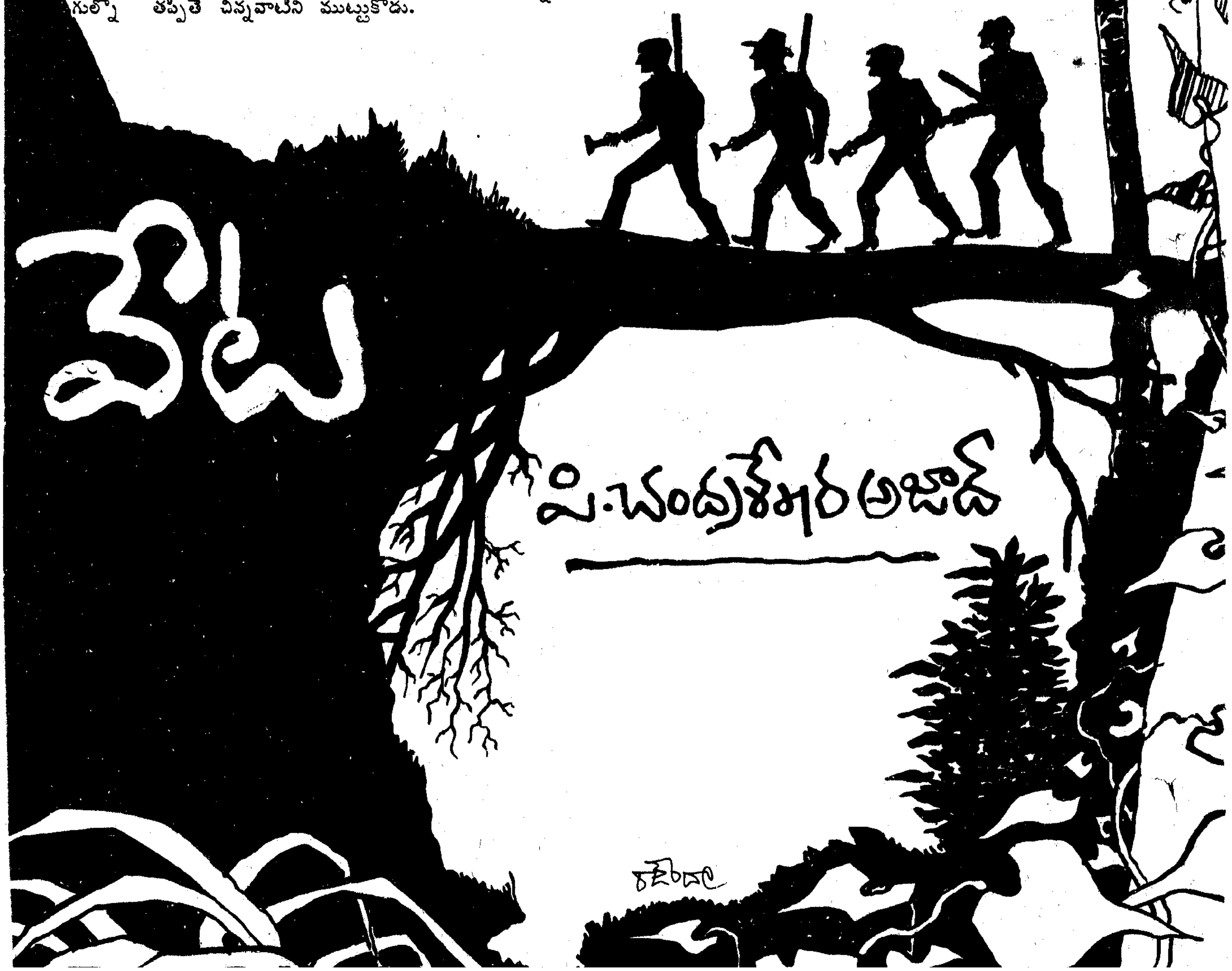

వేట

పి. చంద్రశేఖర అజాద్

నాశనం అవుతున్నాయి?"

"అది నిజమే అనుకో. మనం ఓ పని చేసేటప్పుడు అన్ని ఆలోచించాలి కదా. "ఏం ఫర్వాలేదు. మనం రాత్రిపూట కదా వేటకు వెళ్ళేది."

"రాత్రి పూటా?"

"అవును. కుందేళ్ళను రాత్రిపూట వేటాడుతారు. మనం టార్చ్‌లైట్లతో అడవి లోకి వెళ్తాం. రాత్రిపూట కుందేళ్ళు తిరుగు తుంటాయి. ఆ లైట్ వాటికళ్లలో పడగానే ఎటూ కదలకుండా నిలబడిపోతాయి. అప్పుడు కర్రతో కొట్టడమే. సింపుల్."

"అయినా రాత్రి పూట పురుగూ, పుట్రా ఉంటాయి కదా?"

"ఉంటాయి బాబూ. రాత్రి పూటేం కర్మ. ఎప్పుడూ ఉంటాయి. జీవితంలో మనిషికి కావలసింది సాహసం. థ్రిల్. ఇలాం టివన్నీ మన-జీవితాంతం గుర్తుంచుకునే అను భవాలు. అయినా మన చేతుల్లో లైట్లుం టాయి. కర్రలుంటాయి. పురుగూ, పుట్రా ఏం చేస్తుంది?"

"ఏమో బాబూ పగలయితే ఫర్వాలేదు గానీ రాత్రి పూటంటే కొంచెం ఇబ్బందిగానే ఉంది."

"ఏం ఫర్వాలేదు. మొత్తం అయిదు గురం వెళ్తున్నాం. విస్సుగాడింట్లో బ్రహ్మాం డమైన పార్టీ ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు. మనం వేటాడి తెచ్చే కుందేళ్ళేకాదు. వాళ్ళ దొడ్లో పెరిగే నాటుకోళ్ళు... చేపలూ... మందూ..."

"సరే. మీ అందరితోపాటు నేనూ" అన్నాడు మధు.

★ ★ ★

విస్సు వాళ్ళ ఊరికి దగ్గరగా చిట్టడవులున్నాయి. వాటికి సమీపంలో సముద్రం కూడా ఉంది. వారంతా డబ్బున్న కుటుంబాలకు చెందినవారే. ఏదైనా కొత్త ఇంగ్లీష్ సినిమా వచ్చిందన్నా, ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలన్నా అందరూ కలిసే చేస్తారు. వారంతా కలిసి జూదం ఆడతారు. కలిసి మధువు సేవిస్తారు. కలిసే ఆడపిల్లల్ని ఏడిపిస్తారు.

వారంతా ఇంకా చదువుకుంటున్న యువకులే. కాలేజీలో వారి వంక కొందరు అసహ్యంగానూ, మరి కొందరు భయంతోనూ చూస్తారు.

బజారుకెళ్ళి కావల్సిన సామాన్లు తీసుకున్నారు. సాయంకాలానికి విస్సు వాళ్ళింటికి చేరుకున్నారు. వేడివేడి నీటితో స్నానం... ఆ తర్వాత భోజనాలూ పూర్తయ్యాయి.

మూడు స్కూటర్లమీద ప్రయాణం ఆరంభమైంది.

ఓ చోట వాటిని పార్క్ చేసి నడవటం ఆరంభించారు. కొంతదూరం పోయాక అడవి లోకి ప్రవేశించారు.

"అడవంటే పెద్ద పెద్ద చెట్లుంటాయనుకున్నాను" అన్నాడు మధు.

"అడవి కాదురా. చిట్టడవి. పెద్దగా చెట్లుండవు. తుప్పలూ, పొదలూ ఉంటాయి. ఓ మోస్తరు చెట్లుంటాయి."

"ఇక్కడేం ఉంటాయిరా? ఒక్క పులి కూడా ఉండదా?"

"పులా పాడా. దానికి ఇక్కడేం దొరుకుతుంది. ఇంక ఊరుమీదపడి జనాన్ని తినాలి".

"మరేం ఉంటాయి. ఒక్క కుందేళ్లేనా?"

"జింకలు ఏమైనా ఉంటాయేమో".

"ఈ చుట్టుపక్కల వారంతా సూడిగే దెర్ని, ఆవుల్ని అడవిలోకి తోలేస్తారు".

"ఎందుకలా చేయటం?"

"వాటిని మేపటం దండగని. అవే అడవంతా తిరిగి మేస్తాయి. ఈనేటప్పటికి తీసుకుపోతారు".

"ఎవరైనా తీసుకుపోరూ".

"ఎవరివి వారే తీసుకువెళ్తారు. ఎవరి పశువో అందరికీ తెలుస్తుంది."

"తమాషాగా ఉందే."

"ఇంకో విశేషం ఉంది. ఈ అడవుల్లో తిరిగే ఆవులు శాంతంగా ఉండవు. అవికూడా ఏగ్రెసివ్‌గా ఉంటాయి."

"ఇంకేం ఉంటాయి?"

"పాములుంటాయి."

"కోబ్రాలా?"

"కోబ్రాలా? అవి ఆఫ్రికన్ అడవుల్లో ఉంటాయి. త్రాచుపాములుండొచ్చు"

"త్రాచులే...ఇంకా?"

"మా ప్రాంతంలో ఓ విచిత్రమైన పాము కనబడుతుంటుంది. దానికి రెండు తలలుంటాయి. దాన్ని ఎంత కొట్టినా చావదు. కొట్టి కొట్టి ఆఖరికి తగలబెడతారు."

"విషం ఉంటుందా?"

"పెద్దగా విషం కాదనుకుంటాను."

"ఇంకేం ఉంటాయి?"

"ఇంక ఈ తుప్పల్లో ఏముంటాయి తేళ్లుంటాయి. మండ్రగబ్బలుంటాయి."

"మండ్రగబ్బా... నేనెప్పుడూ చూడ లేదే."

"అదికూడా పెద్ద తేలులానే ఉంటుంది. కుట్టిందా ఇంక చూడు చచ్చామే."

"చచ్చిపోతారా?"

"ఛస్తారు. అన్నిటికంటే తాచుపాము బెస్ట్. పదినిముషాల్లో పోవచ్చు. ఈ మండ్రగబ్బ కాటు మన సుబ్బిగాడికికూడా వద్దు" అన్నాడు విస్సు.

అందరూ నవ్వారు సుబ్బిగాడు గుర్తొచ్చిసుబ్బిగాడనే సుబ్బారావు. విస్సుగాడి దుష్మన్.

"అది సరేరా... వీడు హాయిగా తాచు పాముతో కాటేయించుకొని చచ్చిపోవాలంటా డేమిటి?"

తిరిగి అందరూ నవ్వారు.

"మండ్రగబ్బ కాటు అంత భయంకర మైందిరా."

"మరందుకేనా ఈ అర్ధరాత్రి పూట ఇక్కడకు బయలుదేరారు. ఈ కుందేళ్లు లేక పోతే ఏం బాబూ."

వారంతా నడుస్తున్నారు. అందరి చేతుల్లోనూ టార్చ్‌లైట్లున్నాయి. కాళ్ల క్రింద ఇసక.... అందరి కాళ్లకు బూట్లున్నాయి. చేతుల్లో కర్రలున్నాయి.

"వేటంటే ఓ మజారా... నువ్వు పెద్ద అడవులు చూడలేదనుకుంటా.... అక్కడ పెద్ద జంతువులుంటాయి. అప్పుడప్పుడు అవి దేశంమీద కొస్తాయి. మొన్న విమానం కూలిపోయి రెండొందలమంది పోయారు. అలాగని ప్రయాణాలు ఆపేస్తామా" అన్నాడు విస్సు.

"అమ్మో" అరిచాడు మధు.

"ఏమయిందిరా?"

ఒక్కసారిగా టార్చ్‌లైట్లు మధు మొఖం మీద.... కాళ్లదగ్గరపడ్డాయి. విస్సు బిగ్గరగా నవ్వాడు.

"ఓరి నీ కంగారు తగలెయ్యా... అది

పెరిగిన 'జాకీ' అభిమానులు

జాకీ ష్రాఫ్‌కు రోజు రోజుకి అభిమానుల సంఖ్య పెరిగిపోతోందట. రామ్‌లఖన్, త్రిదేవ్ చిత్రాలు అంతగా జాకీకి ప్రయోజనం కలుగజేయనప్పటికీ అభిమానులు మాత్రం పెరిగిపోతున్నారట.

ఎక్కడైనా జాకీ కారు కనబడటంఆలస్యం జనానికి అంతుండటంలేదట. ఆటోగ్రాఫ్ కోసం ఎగబడేవాళ్లు కొందరైతే, చేతులిచ్చే వాళ్లు కొందరట.

హస్తసాముద్రికం అంటే చాలా నమ్మకమున్న జాకీ అప్పుడప్పుడు చెయ్యి చూసుకొంటుంటాడట తన అదృష్టం ఎక్కడకు చేరిందోనని!

చిన్న కర్రముక్కరా. వాడ్ని మధ్యలో ఉంచండి" అన్నారు.

"ఇంక జాగ్రత్త ఇక్కడినుండి మొదలు. ఒరేయ్ రాజా నువ్వు కర్రతో తయారుగా ఉండు. నేను వాటి కళ్లలోకి టార్చ్‌ఫోకస్ చేస్తాను. ఒక్క దెబ్బతో పడిపోవాలి. అర్థమైందా? అవి ఎంత వేగంగా వెళ్తాయంటే ఏ మాత్రం ఫోకస్ ప్రక్కన బడిందా క్షణంలో మాయం అవుతాయి."

"అలాగే" అన్నాడు రాజా.

"అయిదుగురూ ఎవడి కుందేలును వాడు వేటాడుకోవాలి. ఎవరెక్కువ వేటాడితే వాడు రేపు మ్యాన్ ఆఫ్ ది పార్టీ"

"బెస్టాఫ్‌లక్."

వేట ఆరంభమైంది. టార్చ్‌లైట్లు వెలుగుతూ ఆరుతున్నాయి.. కొంతదూరం నడిచారు. ఏమీ కనపడటంలేదు. ఎటు చూసినా చిన్న చిన్న తుప్పలు. ఏమిటో తెలియని చెట్లు.

"అసలు ఇక్కడ కుందేళ్లని ఉందని ..." అన్నాడు వినోద్.

"...ంటాయిరా నాన్నా.... వేటకి అస... మన ప్రయత్నం ... [illegible]

టార్చ్ వెలుగులో కుందేలును పరిశీలించారు. వెచ్చగా వుంది పట్టుకుంటే. ఇంకా ప్రాణముంది గాని కదలలేక పోతూంది. బలంగా దెబ్బతగిలింది. మధుకు దాన్ని చూడగానే ఎందుకో జాలేసింది.

మరో అరగంట వేట సాగింది.

ఇంకో కుందేలు లభించింది. బరువుగా ఉన్నాయి మొయ్యటానికి... మరో అరగంట తర్వాత టైం చూసుకున్నాడు మధు. ఒంటిగంట కావస్తూంది.

"ఇంక చాల్లేరా" అన్నాడు మధు అటూ ఇటూ లైట్ వేసుకుంటూ.

అప్పుడు వినిపించిందా కేక!

--------0--------

ఒక్కసారిగా అటు పరిగెత్తారు.

రమణ క్రింద పడ్డాడు. భయంతో కళ్ళు మూసుకుపోతున్నాయి.

"ఏమైందిరా?"

"పాము.......పా....ము"

"ఎక్కడ?"

రమణ మాట్లాడటంలేదు. మొఖం నిండా చెమటలు.

"కమాన్ హరియప్" ... ప్యాంట్ ... చూశారు.

... క్రిందుగా రెండు ... [illegible]

... తాయో అన్నట్లుంది.

"... మంత్రం వేయించాలి"

"... కాదు ఇంజెక్షన్ వేయించాలి"

"... ఎత్తుకోండి"

... మీద వేసుకున్నారు. ... నడక ... [illegible]

"... నువ్వుల్ని రోడ్డుమీదకు ... పాముల్ని, మండ్రగబ్బల్ని ...ాడు" మధు వేడుకుంటున్నాడు.

"రమణకు ఏమైనా అయితే?" అంద... అదే ఆందోళన.

రోడ్డుమీదికొచ్చారు.

"వీడ్ని పట్టుకు కూర్చోవాలి. మిగతా ఇద్దరు రెండు స్కూటర్స్ వేసుకురండి"

రాజా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. విన్సు రమణను పట్టుకున్నాడు.

విన్సు ఇంటికి రాగానే అరిచాడు.

"...టిగా మంత్రం వేసే వాళ్ళని పిలు..."

"... ఇంజెక్షన్ కోసం ..."

"ఎక్కడ దొరకదు ..."

"...రెలా?"

"ఇక్కడ దగ్గర ఊర్లో ఆసుపత్రి ఉంది. డాక్టర్ ఉంటాడో ఉండడో"

"ప్రైవేట్‌గా ఎవరూ లేరా?"

"ఒకాయన ఉన్నారు"

"కమాన్"

స్కూటర్ చీకటిని చీల్చుకుంటూ ముందుకు సాగింది.

"లేదండి.... డాక్టరుగారు సాయంకాలం వెళ్లారు. అయినా ఆ ఇంజెక్షన్ స్టాక్ లేదు."

ప్రైవేటు డాక్టర్ చెప్పాడు.

నలభై కిలోమీటర్ల దూరంలో ... పట్నంలో దొరకవచ్చు.

"సార్ మేం ప్రయత్నించి ఇక్కడికి ... కొస్తాం. మీరు వచ్చి ఇంజెక్షన్ ఇవ్వాలి."

"అలాగే"

స్కూటర్ వేగంగా ... [illegible]

... అలాగే పడున్నాడు. ... ఎప్పుడూ "మంత్రం వేసే వ్యక్తి ఆరో... ఎక్కడికో వెళ్ళారు.

డాక్టర్ ఇంజెక్షన్ చేశాడు.

అందరూ మంచం ... దిగులుగా కూర్చున్నారు.

... వేటాడి ... కుందేళ్లు పడున్నాయి.

"అర్ధరాత్రి వేట ... విన్నారా" అనుకున్నాడు మధు.

డాక్టర్ రమణ ... తీసుకున్నాడు.

ఆయన ... [illegible]

డాక్టర్ ... పరీక్ష చేస్తున్నాడు ...

అంతా ... న్నారు.

"భగవంతుడు ... డు!

[illegible]